

i dette Øjeblik vilde give et saadant Overstud; men det forekommer mig med Hensyn hertil, at det ikke er rigtigt, at Staten naar for naar siger, at vi skulle give temmelig betydelige Beløb til Sligt, saa længe vi ikke have Præstelønningsagen, og hvad dermed staar i Forbindelse, i Orden. Endvidere skal jeg sige, at ny Kirker er ikke det, som den danske Kirke særlig trænger til, der er andre Ting, som den trænger langt haardere til. Det er en bekendt Sag, at mangfoldige af Landets Kirker staa mer eller mindre tomme. Det var nyttigere og hensigtsmæssigere, om vi stillede hen imod at gennemføre en Ordning, som hjalp til at afbøde og hindre, at Kirkerne staa saaledes mer eller mindre tomme.

Det. Hansen: Der er adskillige af de Forslag, som det ærede Flertal har stillet, som have min fulde Sympati, og som jeg derfor skulde ønske at stemme for, og jeg haaber, at der trods den Afstemningsmodus, som nu er indført, vil blive givet mig Sejlskab dertil. Jeg skal kortelig nævne, hvilke det er. Der er saaledes Vædringsforslag Nr. 29. De der nævnte 7 Professorens Lønningsforhøjelse forekommer mig at være et saa retfærdigt og billigt Krav, og Beløbet er ikke stort, saa jeg vil med Glæde stemme derfor. Det samme gælder om Forslag Nr. 30: til Udgifter ved danske Lægers Deltagelse i den internationale Lægevidenskabelige Kongres i Rom, 6,000 Kr. Jeg samstemmer med de Udtalelser, som den ærede Ordfører kom med her. Den ærede Ordfører satiriserede noget over, at man i Folketinget ikke havde villet være med til at give en Bevilling til, at kyndige Mænd kunde rejse til et saadant Møde og saa den Oplysning, som der kunde hentes. Det har min fulde Sympati. Men naar den ærede Ordfører samtidig til en vis Grad satiriserede over den Post, som Vædringsforslag Nr. 79 omhandler, som vi senere kommer til, synes jeg, at den ærede Ordfører og hans Benner der blive noget inkonsekvente. Her forlange de indsat paa Finansloven igen en Bevilling paa 6,000 Kr., for at Lægerne kunne rejse til Rom og deltage i de nyttige Forhandlinger der; men under Nr. 79 ville de have stemt ud en Bevilling, som kan bevirke, at Rigsdagsmænd kunne rejse til Kristiania og deltage i de nyttige Forhandlinger der. Den ærede Ordfører sagde, at han vidste ikke, hvad det var for Menneker, der skulde rejse til Kristiania. Jeg kan oplyse, at det er 85 af hans Kolleger her i Rigsdagen, og han kan selv komme med; der er ubgaet

Indbydelse til ham, som til alle andre, til at deltage i Forhandlingerne om Fredssag og Boldgift, Sager, som ere lige saa nyttige som Forhandlingerne i Rom. Selv om den ærede Ordfører ikke vil være med, behøver han dog ikke lidt haanligt at omtale os andre, som have Lykt til at beskæftige os med disse Ting, og 85 Rigsdagsmænd er Folk, der maaske dog kunde indhente adskillig nyttig Værdom ved saadanne Møder. Naar altsaa jeg, og jeg antager adskillige af mine Benner, ere villige til at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 30, antager jeg ogsaa, at den ærede Ordfører vil saa Tid til at betænke sig og stemme for Nr. 79; saa blive vi saa konsekvente alle sammen; saa tilfidesætte vi ikke den ene Samfundsklasse for den anden.

Dernæst vil jeg ogsaa gerne stemme for Vædringsforslaget under Nr. 44 om en Forhøjelse for Betalingen for Timeundervisningen ved de lærde Skoler. Jeg finder, at Lærerne ved de lærde Skoler ere slet nok afslagne, saa en Forhøjelse her vil vistnok være paa rette Sted.

Jeg ønsker dernæst at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til flere Punkter i Udbalgets Betænkning, som ikke have affødt Vædringsforslag, men som den ærede Ordfører dog dvælede ved, og som ogsaa ere Udtalelser af en vis Vægt. Der er først Udtalelsen med Hensyn til Bevillingen paa 1,000 Kr. til Forfatteren, Henrik Pontoppidan. Den er paa Finansloven, og Flertallet i Landstinget vil ikke have den udstemt. Det skal altsaa ogsaa efter Flertallets Mening staa paa Finansloven, at disse 1,000 Kr. skulle ydes til Forfatteren Henrik Pontoppidan. Men saa indeholdes der i Betænkningen en Antydning af eller Opfordring til, at den højtærede Kultusminister dog ikke skal lade denne Forfatter tilflyde de 1,000 Kr., med mindre han opfylder een Betingelse. Jeg finder ikke i og for sig, at dette er rigtigt. Er det en Forfatter, der har gjort sig kvalificeret dertil ifølge sin literære Virksomhed, bør han have disse 1,000 Kr. — han har jo haft dem i mange Aar. Betingelsen er ogsaa af en ejendommelig Bestaaffenhed. Han skal afgive en supplerende Erklæring, som den højtærede Kirkeminister finder fyldestgørende. Jeg skal ikke komme ind paa dette; alle de ærede Medlemmer vide jo, hvad der er Tale om. Man forlanger, at Hr. Henrik Pontoppidan skal — hvad skal jeg sige — gøre Afbipt, saa sig selv paa Munden, erklære, at han har fejlet. Saa kommer den højtærede Kultusminister med 1,000 Kr. i den ene Haand og siger: Naar Du vil tage dine